

ρά οτι

«Ήτανε μιά

συννεφιασμένη μέρα. Χιόνι πολύ είχε σκεπάσει τη γη, και πέφτανε πυκνές οι άσπρες μπαμπακοῦρες. Ὁ πάτερ Σεραφεῖμ μ' ἔβαλε νὰ καθίσω δίπλα του, ἀπάνω σ' ἕνα κομμένο δέντρο, σ' ἕνα ξέφωτο μέσα στοῦ δάσους. Ὑστερά μου εἶπε: «Ὁ Θεός μου φανέρωσε πὼς στὰ παιδικὰ χρόνια σου ἤθελες νὰ μάθης ποιὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς χριστιανικῆς ζωῆς. Σὲ συμβουλεύανε νὰ πηγαίνης στὴν ἐκκλησία, νὰ κάνης τὴν προσευχή σου στοῦ σπίτι, νὰ δίνης ἐλεημοσύνη καὶ νὰ κάνης ὅλα τὰ καλὰ τὰ ἔργα, γιατί σ' αὐτὰ βρίσκεται ὁ σκοπὸς τῆς χριστιανικῆς ζωῆς. Μὰ δὲν σε ἱκανοποιούσανε αὐτὰ μοναχά. Λοιπὸν σου λέγω πὼς ἡ προσευχή, ἡ νηστεία, οἱ ἀγρυπνίες καὶ κάθε ἄλλο χριστιανικὸ ἔργο εἶναι πολὺ καλά. Ἀλλὰ ὁ σκοπὸς τῆς

ζωῆς μας δὲν εἶναι νὰ κάνουμε μοναχὰ αὐτὰ τὰ ἔργα, ἐπειδὴ αὐτὰ εἶναι τὰ μέσα ποὺ χρειάζονται γιὰ νὰ φθάσουμε στὸ σκοπὸ τῆς χριστιανικῆς ζωῆς.

Ὁ ἀληθινὸς προορισμὸς τοῦ χριστιανοῦ εἶναι νὰ ἀποκτήσουμε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Γνώριζε πὼς κανένα καλὸ ἔργο δὲν φέρνει τοὺς καρποὺς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἂν δὲν γίνεται γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Σκοπὸς τῆς ζωῆς μας εἶναι μοναχὰ ἡ ἀπόκτηση τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». [\(περισσότερα...\)](#)